

El 20-D farà vot nul

«Cal fugir d'aquest atzucac i no continuar alimentant el relat d'aquesta classe política que bloca i impedeix la independència»

Dies abans de les eleccions autonòmiques del 27-S el debat central era la independència. "Ja ho tenim!". "Aviat serem lliures!", afirmaven molts catalans. El missatge que tots els independentistes havien votat o la marca blanca de CDC o la CUP fou un èxit, sobretot quan es varen conèixer els resultats. La victòria fou abrumadora. Majoria absoluta de diputats i també de vots clarament definits entre el sí i el no a la independència.

Acte seguit, però, Junts i la CUP van començar a prioritzar altres temes que deixaven la independència en un segon terme, desinflant, per enèsima vegada, el moviment independentista. Mas sí, Mas no. Desobediència al TC que queda en paper mullat. Eleccions espanyoles. Passats dos mesos del 27-S, continuem exactament igual. Sense govern, sense president... I evidentment, sense independència. Sort que teníem majoria!

Malgrat les seves dilacions i els seus incompliments, ara pretenen que els tornem a votar a les eleccions espanyoles del 20 de desembre. Els mateixos que han ferit quasi irreversiblement el procés tornen a reclamar l'atenció dels independentistes presentant-se a les eleccions... espanyoles.

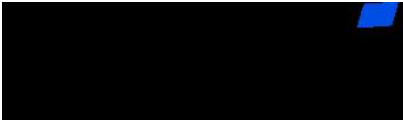
Per un independentista conseqüent que no busca lluitar eternament pel seu objectiu sinó aconseguir-lo i guanyar, és a dir, obtenir la independència de Catalunya respecte d'Espanya, resulta incompatible presentar-se a les eleccions de l'Estat del qual en vol marxar. Participar a les eleccions espanyoles implica col·laborar amb l'actual règim institucional del Regne d'Espanya i legitimar una sobirania espanyola que sotmet i relega Catalunya a ser una simple Comunitat autònoma de règim comú.

Tenir presència catalana al Congrés no ha donat cap resultat tangible per fer de Catalunya un nou Estat independent i tots els governs espanyols han jugat i han actuat com han volgut amb el nostre País. Evidentment i sota cap concepte, Espanya mai pactarà amb Catalunya lleis i normes que beneficiïn als catalans i que per tant, perjudiquin els espanyols.

Que partits suposadament independentistes es vulguin presentar a les eleccions espanyoles implica acceptar dues condicions. La primera és que intueixen que el seu procés és etern i cal anar a Madrid a continuar amb el peix al cove per millorar la gàbia autonòmica. La segona és que es presenten al 20-D per rascar les sucoses subvencions que ofereixen tant el Congrés com el Senat. Que ens intervenen les finances de la Generalitat? Que retallen competències dia sí i dia també al Govern de la Generalitat? Que impugnen qualsevol llei que surti del Parlament? Tant és, home! Per ERC i per CDC, cal "negociar" amb els nostres botxins.

Cal fugir d'aquest atzucac i no continuar alimentant el relat d'aquesta classe política que bloca i impedeix la independència, per això en aquestes eleccions espanyoles proposo fer vot nul. El vot nul al 20-D serà considerat com un acte de rebuig a la legitimitat del sistema polític espanyol. Per definició a l'article 96 de la Llei Orgànica del Règim Electoral General espanyol, la LOREG, un vot nul és un vot no vàlid.

En unes eleccions parlamentàries el vot nul es comptabilitza en el nombre total de vots emesos, però no en el nombre de vots vàlids. El vot nul no té validesa en els càlculs de repartiment d'escons, però sí compta com a vot emès dins de l'urna. La diferència amb el vot en blanc és que aquest sí que computa pel repartiment d'escons i té efectes negatius cap als partits minoritaris, ja que els fa més difícil superar la barrera electoral del 3% en una província concreta per obtenir

representació al Congrés dels Diputats. En el sistema electoral espanyol -Catalunya encara no disposa d'una llei electoral pròpia perquè ni CDC ni ERC ho han volgut- el nombre d'escons de cada partit s'escull segons el nombre de vots vàlids.

De manera indirecta, el vot en blanc, que és un vot vàlid segons l'article 108.4 de la LOREG, augmenta el percentatge de vots comptabilitzats i per tant el nombre d'escons i la representació dels partits majoritaris; mentre que el vot nul bloca l'ascens del pes dels partits majoritaris al no entrar dins el càlcul d'escons un cop s'aplica a la fórmula electoral.

Per entendre'ns, quan es tanquen els col·legis electorals i es procedeix al recompte, els vots vàlids acaben exclouent els nuls malgrat que aquests es comptabilitzen amb el total de participació i els vots a cada llista exclouen els blancs a l'hora d'aplicar la llei d'Hont per transformar els vots en escons.

El vot nul es pot fer de moltes maneres. Dins del sobre s'hi pot posar una estelada, una papereta de qualsevol partit guixada o estripada, dues paperetes de diferents partits, un tros de xoriço, una foto de la Moreneta, la foto de la Nuria de Gispert vestida de fada, una estampa de l'Escrivà de Balaguer... La imaginació i la creativitat us la deixo per vosaltres. Tant el vot nul com el vot en blanc indiquen, respecte a l'abstenció, una voluntat de participar i de ser escoltat. El vot nul podria ser considerat, fins i tot, com una "abstenció activa" com a mostra del desacord amb l'actual partitocràcia espanyola.

CDC i ERC haurien pogut triar formes més eficaces enlloc de presentar-se directament a les eleccions espanyoles i actuar com a simples partits espanyols. Hi havia, com a mínim, quatre escenaris alternatius. Podrien haver fomentat l'abstenció, demanar el vot nul, presentar-se i deixar els escons buits o fer-ho per rebentar Espanya des de dins.

El primer escenari podria ser una alta abstenció a Catalunya, que seria comparada amb una alta participació al 20-D a Espanya. A nivell internacional, seria un signe clar de la "desconnexió", una forma de dir que nosaltres, els catalans, ja actuem de facto com un Estat independent i per tant, a les eleccions espanyoles no hi hem d'anar a fer res.

Un segon escenari seria fomentar un vot nul massiu a les eleccions espanyoles, per poder arribar a una situació on els nuls superessin els vots vàlids als partits espanyols a Catalunya, una situació, factible, que mai s'ha produït a casa nostra i que també seria interpretada per la resta del món com un clar exemple que rebutgem seguir formant part d'Espanya.

Un tercer escenari seria seguir l'exemple del Sinn Féin a la Gran Bretanya. Actualment el Sinn Féin té quatre diputats per Irlanda del Nord a la House of Commons, el Parlament del Regne Unit. Però com que ells rebutgen la sobirania britànica sobre Irlanda del Nord deixen els escons buits com a acte de protesta. Si ERC i CDC tinguessin un bri de dignitat i decència, podrien actuar com ells. Però això és demanar massa.

També entendria que els independentistes votessin les llistes dels ex-membres de Junts pel Sí al 20-D si aquestes es presentessin per rebentar Espanya des de dins, tal i com declarà fa uns anys n'Alfons López Tena, boicotejant tant com fos possible la governabilitat a Espanya i el normal funcionament del Congrés dels Diputats. Però això també és demanar massa a uns partits que porten escalfant poltrones al Congrés des de fa més de 30 anys. Això si, de tant en tant surten per la televisió dient alguna frase en català des del faristol, per fer veure que se'n recorden de Catalunya.

Els catalans, fins ara, hem tingut allò que hem votat. Però per canviar la situació proposo començar per no votar als de sempre, fugint del seu marc mental autonòmic. Independitzem-nos d'Espanya, també de l'establishment autonomista. Per Espanya i pels catalans que en nom de l'independentisme ens hi mantenen lligats: el 20-D farà vot nul.

